

Народът е силен там където се спазват законите

Е с е

Какво всъщност представлява силата на народа и от къде идва тя?

Убедена съм, че тя идва от неговото единство , защото няма сила без единство , а няма единство без обединение /или съединение, както е записано на фасадата на Народното събрание/. А самото то обединението не е нищо друго, освен осъзнатото единство между идеи и дела.

И така Народът сам по себе си е едно обединение, едно единство, съставено от голяма група от хора, живеещи на обща територия , приели основния й закон – конституцията, и споделящи общи цели и идеали в стремежа си към едно по-добро бъдеще на Република България.

Това е народът - суверенът, който пряко или чрез институциите си – органите на власт и управление се самоорганизира чрез творене и прилагане на законите.

Законите – какво представляват и за какво служат ?

Според мен законът е олицетворение на разума и отговорността , която поема всеки от нас при спазването на установените норми на поведение в организираното общество. Следва да различаваме писаните закони – правните норми от неписаните – правилата на морала, които спазваме, за да бъде съхранена целостта на обществото и неговото функциониране в съвременната цивилизация. Общото е, че след като е създаден един закон, това означава, че той е необходим на обществото. Трудно можем да си представим света без закони и правила за поведение, защото в противен случай ще се възцари хаосът а и безотговорността.

И тъй като България е демократична държава, това означава, че народът притежава свободата да твори своите закони и норми за поведение, но и всички членове на обществото са задължени да ги спазват, т.е. следва да възтържествува единството на правата и задълженията на всички и всеки един поотделно.

Спазването на законовите норми се обезпечават освен с личното убеждение на членовете на обществото и работата на институциите, така и с прилагането на установените в тях санкции при нарушаването им. Убийствата, кражбите, психическото или физическото насилие, ако всичко това не се беше наказвало, то до къде ли сме могли да стигнем? И колко безпомощни щяхме да сме, ако не знаехме, че съществуват институции към които да се обърнем при нужда, които да предотвратяват и да наказват всяко едно правонарушение.

Вярно е и другото, че законите и другите правни норми не само ни организират и защитават, но сами по себе си са отражение на нашите човешки схващания и преценки за моралните категории : добро и зло, справедливо и несправедливо и пр. Те поддържат у нас вярата, надеждата и са опора, която ни изправя на крака когато сме паднали и унижени.

Именно законите и не на последно място - тяхното точно и еднакво прилагане, ни помагат да запазим надежда за едно по-добро бъдеще.

Законовите норми отразяват динамиката на развитие на обществото, тъй като се създават да опазват съществуващите обществени отношения, т.е. те няма как да не се променят и усъвършенстват, но винаги отразяват и исконните човешки ценности и възжелания – свобода, уважение към другия, неприкосновеност на физическата и духовна личност, на собствеността, на религиозните права и свободи, на словото и т.н.

И независимо от това, че законите се менят, те са преходни, но въпреки това в тях задължително следва да тържествува разумът и грижата за бъдещето. Те са създадени за да възпитават ред и дисциплина у всички граждани. Затова особено важен е начинът по които се създават законите при неотменното спазване на принципа те да отразяват нуждите на обществото на определения етап от развитието му. Взетото решение за внасянето и гласуването на даден закон в Народното събрание трябва да се явява проекция на преобладаващата в обществото гражданската позиция.

От друга страна, въпреки, че всеки един гражданин притежава свое лично мнение и свобода на действие, то ако всеки от нас иска да бъде господар на собствената си съдба, то първо трябва да бъде лоялен към държавата си.

Законите гарантират и защитават нашата свобода, затова ако не ги спазваме, демокрацията ще се превърне в анархия, в която ще надделеят физически по-силните, безскруполните и комбинативните.

Но и най-съвършените закони биха останали безсилни, ако правораздавателната система е неефективна или е зависима. Затова са създадени и продължават да се усъвършенстват нормите, гарантиращи функционирането на работата на правораздавателните и контролните органи.

В крайна сметка, ако законите не бяха създадени, за да ни организират и пазят, то ние не бихме могли да живеем нормален живот : да си строим домове, да бъдем икономически субекти, да раждаме и отглеждаме деца, пък дори и да караме автомобил или да потърсим правата си. Те са неразделна част от живота на хората и без тях целостта и развитието на всяко едно общество биха били немислими.

Това са правилата, еталоните които крепят и които запазват единството и баланса в държавата. Те са бъдещето на единството в държавата, защото без тях няма нито бъдеще нито единство, без тях няма да има ред, а ще царува само и единствено анархията. Народът ще е изплашен, разединен, не способен да гледа и да продължи напред ще изгуби правилния път, а с него и надеждата за една по-добър живот ще изчезне. Не случайно още по времето на хан Крум са създадени първите писани закони, според които си има тежко наказание за всяко провинение. Тогава тези наказания са били достатъчни да спрат или поне да ограничат престъпността. Колко обаче са ефективни тези закони в днешно време?

С течение на годините законите са се изменили и с времето си са станали по-хуманни. От жестоки и не зачитащи стойността на човешкия живот постепенно са се превърнали в по-леки и не толкова жестоки. Дали обаче това е добре? За последната 2017 година пред очите ни а и не само на нас, а и на целия свят се разкриха много трагични събития, като например: атентати по времето на които загинаха хиляди хора, международни сблъсъци на

интереси, които разтърсиха изоснови Европа , както и много други. Като пример за потърпевши от потока на бежанци мога да дам и България. Аз също съм била свидетел на страха, който са изпитали редица мои приятели и съученици, когато са били навън след седем часа. Този страх е породен не само от емигранската вълна ,която заля улиците на родината ни, но и от престъпността.

Разбира се, вината за тези проблеми не се дължи само на държавата и законите , но и на други фактури ,които не са присъщи само за България, но и за света като цяло. Такива фактури са конкуренцията на страните водена от жаждата за суровини и породеното от това разединение. Например в арабските страни както и много други. Затова не можем да обвиняваме само държавата за абсолютно всичко това, което се случва. Държавата въвежда ред, а ние – народът обединен с държавата, сме тези които трябва да се водим по законите, ако искаме всичко в родината ни да е наред. Именно това обединение е силата, която държи ключа към бъдещето и само тази сила е в състояние на променя и сгражда на ново живота на държавата.

„Народът е силен там където се считат законите „,-тази мисъл ни води до заключението , че мира, спокойствието и силата на държавата се коренят в народа от където следва , че без народ няма държава и обратното без държава няма народ. Тези две страни на държавата са се превърнали в неделима част от нашето ежедневие и от нашия живот. Без тях ние не бихме могли да съществуваме. Ядрото на държавния апарат и неговата сила се коренят в създаването и следването на законите, а всичко това зависи от народа . Тези части на държавата и народа функционират едновременно и са неделими една от друга, те съществуват като единен организъм и не могат да съществуват един без друг. Затова ние като съвестни граждани имаме отговорността да се грижим за съществуването на това единство, като се стремим да спазваме законите и да не се отклоняваме от тях.

Изготвил:

Илина Балтаджиева 10б клас